

תזונה

קונטרס שבועי בענייני נאולה ומשיח

זקב"ה צריך להגיע כפועל לכל שכל יחודי
ודצה ובריז, שלא רק ש"הגיע זמן גאולתכם".
אלא שישנה כבר זגאולה בפשטות

ראו עמוד 6

ערב שבת קודש פ' שלא (באה"ק: קרח), כ"ח סיון
ה'י' תהא שנת סגולה

שמיז

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

וכי למחר ולדו' את שמירת הקב"ה על כל אחד ואחד מישראל (כולל - ע"י הפעולה דסיום מבצע תנ"ל כדי להבטיח את בטחונה של יהודי ארץ-ישראל) - אתן עובר כל אחד ואחד מהמטובים שטר של דולר (כנהוג כמה פעמים), כדי לתת זאת (ביחד עם חוספה משל) לצדקה, בזמן העיקרי דתנית הצדקה - בברק לפני התפלה, או עכ"פ קודם תפלת מנחה, ולתת זאת (כאמור) לזכות עצמו ולזכות כלל ישראל, ובמיוחד - לזכותי של חיילי "צבא הגנה לישראל", שהם יצליחו לסיים את המבצע תנ"ל במיעוט הנ"י אפשרי של אבידות, ויתירה מזו: ללא כל אבידות.

ויעל-די-זה יחסכו קרבות מיותרים גם בצד השני - כאמור לעיל שגם הם נכבדו או בצלם אלקים, ותפקידו של היהודי לדאוג גם לחיי של כל אחד ואחד משאר אומות העולם]. וסיימו את המבצע תנ"ל בהתאם להוראת התורה שצרכים להתנהג על-פי דעתם של אנשי הבטחון, שלדעת כולם חייבים לסיים זאת בשלמות (כפי שאמרו בפירוש כמה פעמים). וסיימו זאת ללא בלבולים מה"מדניגאים" שעכבו זאת עד עתה, וממשיכים באסיפות שלהם וכו', ואחריתם מי ישורנו - כי החוספה בניתנת הצדקה לזכותם תפעל שיערה עליהם רוח ממרום ולכן וישוּב לביתם, ויתנו לאנשי הבטחון לנהל את כל הענינים הקשורים עם בטחון.

והקב"ה יתן תוספת כח מכות והכמות - לכל אלו שרוצים ויכולים לסיים את המבצע תנ"ל, שיצליחו לעשות זאת ללא כל בלבולים, וידעו שאין זה באופן "לכחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה", אלא כפי שראו עד עתה נסים גלויים למעלה מדרך הטבע לגמרי, ויקויים הילנד "וראו כל עממי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", ועד שיפחדו להתחיל עם בני-ישראל.

ועל-די-זה יבטחון את בטחונם ושולמם של יהודי ארץ-ישראל גם כאשר נמצאים בימי חמלת האחרונים, שהדרך היחידה לזה היא - לא לוותר על עניני בטחון, ולסמוך על "יירות" שאין להם ערך כלל (כפי שהתנהגו ב"קעמפ-דייוויד", כנ"ל בארציה), אלא להתנהג על-פי חוקי התורה, "תורת אמת" ו"תורת חיים", הודאה אמיתית בחיים - לשמוע לדעתם של אנשי הבטחון (ולא לשמוע לדעתם של ה"מדניגאים", ובפרט לאחרי שראוים את התוצאות שהם הביאו, ועוד ידם נטו!)

וסכ"ס הרי ה"מדניגאים" עצמם יתנו "תורה" על זה שלא תיחו להם לעשות ענינים בלתי-רצויים, ענינים המורמים לתוצאות איננות כפי שהיה בעבר, ולאן דוקא בעבר ד"קעמפ-דייוויד", אלא אפילו בעבר מקורב - לפני 10 ימים, 15-20 ימים, כאשר עיינו את אנשי הבטחון שלא יוכלו למלא את תפקידם!

ומתוך דרכי נועם ודרכי שלום, ואהבת ישראל אמיתית (אפילו בין ה"מדניגאים" ואנשי הבטחון), הקשורה עם אהבת התורה ואהבת הקב"ה, אשר "לא ינום ולא יישן שומר ישראל" - זכה ללכת בשמחה ובטוב לבב לקראת קיום הילנד "לא ישא גזי אל גזי חרב", בבאת משית צדקה בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, במחרה במינו ממש.

(משיחת זיל ג' תמוז ה'תשמ"ב - בכתי מתנה)

3 דבר מלכות

מקום שממוני דוקא נפלת הגאולה! / מקונטרס כ"ח סיון ה'תש"א
7 זמן הגאולה
 עצה להבאת הגאולה / פרשת השבוע באור הגאולה

13 "יילחום מולחמת ה' - וילצתה"

ה"איום" שיפעל על ה"מדניגאים" / שיחה בעניני שלמות העם והארץ

הודעה חשובה לקהל קוראינו שי

בעני"ה לקראת ג' תמוז תצא לאור מהדורה מיוחדת של קונטרס "יחי המלך" ובה לקט שיחות נפלאות בענין מהותו של יום חיים נצחיים אצל נשיא הודו המעוניינים לחלק את הקונטרס בהתועדויות נכסים וכדו' שיערכו בעמים הסמוכים לג' תמוז מתבקשים ליצור קשר עם המערכת בארץ או בחו"ל בהקדים הכי אפשרי על-מנת שנוכל לספק להם את הכמות הנדרשת

בציפי עזה להתגלותו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח של"טי"א עוד קודם לכן ונשמע מפני את ה"תורה חדשה מאתי תצא", תיכף ומיד ממי"ש

מערכת הקונטרס

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי בני"ב באר"ק, תחת נשיאות כ"ק אר"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיללי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף אר"ב: 11213 Brooklyn, NY Ave. #38, Kingston 778-6670 (718)
 סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1, קרית-שמואל. מיקוד: 26385 • טלפקס: 840-3153 (04)
 דואר אלקטרוני: yeh_@nctvvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshaich.net/blind

המקום שממנו דוקא נפעלת הגאולה!

היות שזה המקום ששם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו קבע את מקומו, בתור המקור להפצת המעיונות הוצה בכל העולם כולו, הרי דוקא במקום וממקום זה נפעלת הגאולה • ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא ביהמ"ק שלנו • דוקא ע"י סיום העבודה בחצי כדור התחתון - "מעלן" ומגלן את כל הבנין של "מקדש אד' כוננו ידך", כולל גם הגמ של הבנין, אשר "מלך המשיח . משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" • מקונטרס כ"ח סיון ה'תש"א – מומה, תרגום מאידית העליון), ועבור כל החרות כולם.

א. אף-על-פי שנמצאים אנו בעוה"ז התחתון בגלות, בגלות זה האחרון, ושם גופא – בחצי כדור התחתון [המקום של רוב בנין ובנין ב"י בזמננו] – הרי אדרבא: דוקא ממצב ובמצב ומקום התחתון והגלות, עד בתחתון שאין תחתון למטה ממנו – נפעלת העלי' הכי גדולה ובכל הדוגות והדורות שלפני ושלמעלה מזה, כולל גם דחצי כדור העליון והדורות הנעלים ביותר (דור דיעה של משה רבינו וכו"ב), עד להעלי' של הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה לכל העולם כולו (כולל בחצי כדור

וכיון שהגאולה באה דוקא מהמצב הכי תחתון, לכן היא פועלת שתי' הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה נצחית שאין אחרי' גלות, שעלי' אומרים "שיר חדש" לשון זכר³ [שלא כהגאולות שלפני זה, שהי' למילתא בטלת טו, א. תר"ה ה"ג ונאמר – פסחים

1) דאה ויקי"ד פ"ט, א. במד"ד פ"ט, ג. ושי"ג.
 2) לקי"ת בתעלותך לה, ג. וראה שיחת ש"ס אחו"ק ושי"פ אמר שנה ז'.
 3) מילתא בטלת טו, א. תר"ה ה"ג ונאמר – פסחים כטו, ב.

לזכותם של חיילי "צבא הגנה לישראל", שאינם מתחשבים עם השבוינותהם הערמומיים של הפוליטיקאים והמדינאים, אלא הם עומדים במסירת נפש ממש להגן על אה"ק והדריס ע"ל, ובזכות מצות הצדקה (שממייקמים לזכותם) יתוסף בהגתם ע"י "ה' אלקי הצבאות".
 ונוסף לזה – יתנו חלק מהצדקה לזכותם של ה"מדינאים", שיצאו סו"ס מהגלות הפנימי והעצמי הצי"ח, "אל זו אשר בקרב" (שכתוצאה מזה מפתחים הם מהגזים כו'), ויזכרו שהם שייכים לעם אלקי אברהם יצחק ויעקב, וגם להם ניתנה התורה ומצוותי', עליהם נאמר "ויהי בהם", והוראת התורה היא – שכאשר מדובר אודות ענין הכרז עם פיקוח נפש, צריכים לשאול את חוות-דעתם של המומחים לדבר, ובענינו – אנשי הבטחון, שדעתם ברורה שהיו צריכים לסיים כבר את מוצע "שילום הגלוי", ועכ"פ – לסיימו עתה.

ואף-על-פי שקשה לחנוע מהם שיעמדו בתוקף המתאים ל"גאון יעקב", הרי יכולים לתבע מהם דבר קל יותר מזה (ובפרט על-ידי-זה שיתנו צדקה לזכותם) – שלא יתערבו כלל בעניני בטחון!
 וכמדובר פעם בארוכה אודות מ"ש בתורה שבכתב (שאפילו הצדוקים מודים בזה) בנוגע לאופן תהגות המלחמה – שקודם היציאה למלחמה הכריזו "מי האיש הירא ורד הלבב לך וישו לביתו". ולכאורה אינו מובן: כנאשר הליכים למלחמה צריכים ריבוי אנשי צבא, ומובן, שכאשר נוסף עוד איש צבא, הרי זה מוסף בנצחון המלחמה. וא"כ, מדוע אומרים "מי האיש הירא ורד הלבב לך וישו לביתו" – לכאן, מוטב לפעול עליו שלא יהיה "ירא ורד הלבב"!
 והתשובה לדבר – בפשוטות: התורה מתחשבת עם טבע בני אדם, ולכן, כאשר מדובר אודות "איש הירא ורד הלבב", אין אפשרות להקדיש זמן כדי לחנו שלא יהיה "הירא ורד הלבב", כי החינוך לזה דורש זמן רב, והיציאה למלחמה צריכה לחיות תלכף ומיד, ולכן אמורים לו "קלד וישו לביתו", כדי שלכל הפחות לנצחון המלחמה – "לא ימס את לבב אחיו ללבב".

ועל-דד-זה בנוגע לענינו: היית שאין זמן לחנך את ה"מדינאים" שיעמדו בתוקף המתאים ל"גאון יעקב" [ובפרט כאשר הוא מחזיק את עצמו ל"חכם מכל האדם", והראיה – שבהיו בו לשבת על ה"כסא"!] – מנבטים מכל א' מהם: תעשה טובה לעם ישראל ושב בביתו, "ילך וישו לביתו", ישלמו לך "פנס", יתנו לך מכונית פרטית עם נהג צמוד, יקחו אותך לטיולים, יקחו אותך לשיבות המפלגה וכו' וכו' – העיקר שלא תתערב בענינים שאין לך שום מושג בהם, ואל תחווה את דעתך בעניני בטחון באופן הפני מדעתם האחרים של כל אנשי הבטחון, תן למומחים בעניני בטחון לטפל ולקבוע יציג להתנהג על-פי שקיולים בתחויינים!

ולסיים בדבר טוב – נסיים בדברי הרמב"ם (שהובאו לעיל): "לא שבט לוי בלבד אלא כל איש .. אשר דבבה רוחו אותו . . לעמוד לפני ה' לשרתו . . יהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם .. ה' מנת חלקו וכיסו אתה תומך גורלי", היינו, שהקב"ה שומר ומגן על גורלו של כל אחד ואחד מישראל.

ה"אילים" שולפעל על ה"מדניאום"

... אני משלה את עצמי שכאשר זכירו ל"מדניאום" הנ"ל את הטעויות שנגעשו בעבר (בקצמפ-דיידיד", וכיצא-בה) ישנו תיקף ומיד את דעתם ויתחרטו מהשיטה שבה החליטם הם במשך זמן רב. אודות "יראת שמים" אין מה לדבר עממם – הם לא מפתחים מהקב"ה, ולא מפתחים מה"שולחן ערוך", ולכן יוצאים הם במלחמה נגד "מהו יהודי", נגד "שמירת שבת", וכיצא-בה: את הבהשה מפני "בשר ודם" [שהרי כולם יודעים שפלוגי בן פלוגי התנהגו בן במלחמת יום הכיפורים, וכתוצאה מזה נפלו קרבנות מיוחרים, ואף-על-פי-כן, מתנהגו גם הוא בדרך זו] – איבדו הם לגמרי, ולכן, נשארו רק ברידה אחת כדי לפעול עליהם: שישנו את התהומים:

לפרסם ברבים שכולם ידעו שפלוגי בן פלוגי עיכב את סינים מבצע "שלום הגליל" בעתו ובזמנו, למרות דעתם המוחלטת של אנשי הצבא שהיציבים להשלים ולסיים מבצע זה בשלמותו (כפי שפורסם אפילו בעיתוני איץ ישראלי, למרות ה"יצאזרה" כו'), וכאשר כולם ידעו שהאזן עיכב זאת, אזי לא יבחרו בו (ולא בתלמידיו ובמפלגתו) בבחירות ל"נסת" הבאה! ולא יתנו לו לדבר בשמם של יהודי איץ ישראלי (הוא וחבריו יכולים לדבר בשם הערבים וכו') (שלחם הביאו תועלת ע"י עיכוב סינים מבצע הנ"ל), אבל לא בשם יהודים! – כנראה שהו הדבר היחיד שיפעל עליהם!:

וכולי האזי זואלי – יפעל "איום" זה על ה"מדניאום" החפצים להמשיך לשבת על ה"כסאות", ולתפוס עמדה בהיים הפוליטיים של איץ ישראלי – שיפסקו "לשחק" עם חישובים פוליטיים ומדיניים על חשבון בטחונם של היהודים הנמצאים בכל א"י לגבולות! והעיקר: היות ש"לא ינום ולא ישן שומר ישראלי" – הרי החוספה בכל עניני יהדות בודאי תוסף בהצלחת כל ענינים אלו.

זאת אומרת: אפילו אם הדברים אמורים לעיל לא יפעלו שינוי אצל ה"מדניאום" [שגם אז הרי טבע האדם לצעוק כאשר ישנו כאב, למרות שידוע שהציקה לא תבטל את הכאב] – הרי ישנו דבר שבודאי יוכל להועיל: כאשר בני-ישראל יוסיפו בכל עניני היהדות, ובמיוחד ב"שבצע תפילין", שיעזרו "רדאו כל עמי הארץ כי שם ה' בקרא עליך ויראו ממך", ועל-דרך-זה בנוגע למבצע רישום בני-ישראל בספרי החורה הכלליים, על-ידי-זה שכל יהודי קונה את א' בספר תורה, ועל-דרך-זה בנוגע ל"מבצע צדקה", שהיא שקולה כנגד כל המצוות, והעיקר (מה שנוגע למינו אלו) – סגולתה המיוחדת לקרב את המאלו.

ומהו, שבכל ענינים אלו יוכל לפעול כל אחד ואחד משראל (מבלי לבקש רשות מאף א'), ולעשות זאת באופן שלמעלה מכל מדידה והמבלה.

ובנוגע לפועל:

מן הראוי שכל אחד ואחד יוסיף במצוות הצדקה, וחלק מזה – לזכותם של יהודי איץ ישראלי (כדי שיתווסף בשמירת הקב"ה עליהם – "לא ינום ולא ישן שומר ישראלי"), ובמיוחד

בירושלים עיר הקודש, על הר הקודש – הרי כיון שזה נפעל על-ידי "מעשינו ועבודתנו כל זמן משך המלח"ל, ובפרט בסיום של זמן הגלות ע"י העבודה ד"יצונו מעניתיך חוצה" – יש כבר במקום זה, ודקא במקום הזה, הכהנה בשלימותה ל"מקדש אד' כוננו ידך",

עד שתיבך נמיך נעשה במקום זה הגילוי של "מקדש אד' כוננו ידך" – שאת זה יכול כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לתבוע להביא לפועל, שלכל לראש נעשה הגילוי ד"מקדש אד' כוננו ידך" במקום זה ("שבע מאות ושבעים") שבו הוא חי ופעל עבודתו במשך עשר שנים האחרונות שלו, הסך-הכל דכל עבודתו (כו"ל).

ודקא על-ידי סינים העבודה בחצי כדר התחתון – "מעליך" ומגלין את כל הבנין של "מקדש אד' כוננו ידך", כולל גם של הבנין, אשר "מלך המשיח" . עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענינים המגיע זמן גאולתכם⁸ – כל זה "מתעלה" (נפעל) על-ידי העבודה (המבנה) של התחתון ביותר.

הקב"ה צריך להגיע כניכול לכך שכל יודו ירצה ויכריז, שלא רק ש"הגיע זמן גאולתכם", אלא שישנה כבר הגאולה בפשטות

להם המסק אח"כ. כי דקא ע"י שחדב בא מתחתון ביותר, מתגלת אמיתות ושלימות הענין, שזה דבר של קיימא, ובאופן גלוי דקא – המעלה דספירת המלכות (שענינה גלוי באופן של קיימא...), שתגלה בשלימות בגאולה האמתית והרלימה ע"י משיח צדקו (ממלכות בית דוד), כידיע שהחידוש דגאולה הוא – גילוי אלקות למטה בעוה"ז התחתון שאין תחתון למטה ממנו, דינה לו (לעצמותו) יחבד בתחתונים, אשר בדירה ישנו העצם בגלוי – וי"ל שזה גם השרש דתיבות "גאולה" ו"צולה" – מלשון גילוי.

ב. ויש לומר, שכשם שזה בנוגע לכללות ענין הלוח וגאולה, כך הוא גם בנוגע להמקום פטיי שנמצאים בו בארץ כדור התחתון – שהיות שזה (ה"מקדש" מעי"ס⁴) המקום ששם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו קבע את מקומו, בתור המקור להתפצת המענינות חוצה בכל העולם כולו, הרי דקא במקום וממקום זה נפעלת הגאולה ובנין בית המקדש השלישי, "מקדש אד' כוננו ידך"⁶.

דאף-על-פי שמוקומו בארץ הקודש,

4) יחזקאל יא, טז. מלילה כס, א.
 5) בשלח טו, יז.
 6) וגם לפני זה הרי הוא "מקדש מעט", ולחפיר מהתמימים" (והבית ב' ע' ספר וקן, ב), דבור אחד מקמי חסיד האמיל במי הח"צ: מיזם שנחרב ביהמ"ק וקו"ק עיר אשר ירחם השי"ת וישלח לנו מאל צדק... ויבנה לנו

שיבוא המשיח – ה"ח חידוש אמיתי בתורה, עד שזה נעשה חלק מן ה"חידושי תורה" ש"מאתי תצא"15, מהקב"ה עצמו, שכן הקב"ה מסכים למילים והקב"ה של בני" – "זער ישראל ואוהבה"16, והקב"ה ממלה אהבתו בפשטות ממש, באופן שלמעלה ממדירה והמבלה, וביחד עם זה – בגלוי למטה, בעולם, הזה התחתון שאין תחתון למטה ממנו.

ובפרט שיש לכך סיוע מכל עניני העולם – "ברבים היו עמדי" – כך של עניני העולם מסייעים ומולכים למטרה אחת ויחידה: הגאולה האמיתית והשלמה.

[התפצלן תפלת ערבית, ולאוור התפלה המשל'17 כ"ק אדמו"ד שליט"א.]

ד. נוסף לכך שכל"ח סיון הוא המשך לכ"ז (ד') סיון, שהכוונה בזה בעיקר בנוגע לעבודתו של היהודי בעולם (עד לחצי כדור התחתון), הרי זה גם הפנה והקדמה להיום שלאחריו – כ"ט סיון, ערב ראש חודש (תמוז), שבו מדובר בעיקר אודות המתאחדות של יהודי עם הקב"ה (שבא בכח מהעבודה כל"ח סיון).

והענין בה: בערב ראש חודש אור הלכה הוא

בהעלם לגמרי כהנה לקראת מולד החדש בראש חודש. ובלשון הכתוב'18: על-גיל

16) הושע יא, א.
17) לאהרי תפלה הכריז הגבאי ש"י שכלת תהי תפסה ואח"כ חילק ליק אדמו"ד שליט"א את הקונטרס והשטרות לצדקה. ולק אדמו"ד שליט"א אמר (בתיק): במקום לעשות תפסה, נעשה עכשיו תמיד (עד שגינו הקונטרסים). והנה לקמן בהשיות. תמו"ל.
18) שמואל-א, כ, יח.

והיכף ומיד ממש – "אור עם עניני שמוציא"9 – כל בני-ישראל "בנרינו ובנקינו גו' בבנינו ובבנותינו"10, ומצאים בארצנו הקדושה, ביחד עם בית המקדש השלישי שישנו כאן, ולוקחים את כל זה ביחד עם "כספם וזהבם אתם"11, העבודה דאחבת ה' ויראת ה'12, שזה כולל את כל מצוות עשה וכל מצוות לא תעשה"13.

ג. הלמוד מכל זה:

בעמדנו בזמן ומקום זכאי – בחדש השלישי, ובית משלש, בית תורה תפלה ומעשים טובים (ה"חוט המשולש" דתורה, עבודה וגמילות חסדים), ושם גופא, ביום דל"ח סיון – כשעומד בגלוי הכה של כל חודש השלישי (ג' פעמים ג' פעמים ג'), שוענינו: המשכת וגלוי אלקות למטה באופן של קיימא –

מקבל כל יהודי תוספת כח וחיוזק לקיים השליחות דדרונו זה – שעליו ישנו השליחות והאמרה של ליק מ"ח אדמו"ד נשיא דדרנו שצריך-כיום לעמוד "הכן כולכם"14 לקראת קבלת הגאולה האמיתית והשלמה, ובראשם – משיח צדקנו, דוד מלך ישראל.

ולחיות שזוהי השליחות דדרונו זה – החדושי של ה"תלמוד ותק" שבדרונו (אשר כל מה שתלמוד ותק עתיד לחדש ניתן למשה מסיני) – מובן, שאפילו כאשר ילד קטן במינו אלה אומר שהוא מאמין ומבקש

9) זינאל ג', יג. סתדרין צ"ח, א.
10) בא יל"ד, ט.
11) ישעי' ס, ט.
12) ראה תול"א ר"פ וישב.
13) ראה תניא פ"ד.
14) אמרת קדש אדמו"ד מהור"ר ח"ד ע' רנטי.
15) ישעי' נא, ד. ויקר' פ"ג, ג.

אפילו, פעם (כאשר היו מניעות ועיכובים) ה"ח הסדד אצל החסיד, שמצבו הוא, ובמלא אמר, "ביטול אידואט"; עאכו"ל עכשיו, כאשר כו"ל מהמוניעות ועיכובים אינם [וכאמר לעיל, שגם במדינה היא נעשו שינויים גדולים לטוב], ואדבדב – בעולם עצמו רואים את תסיס ונפלאות שמתרחשים בפרט בשנים האחרונות [שנת ניסים, ושנת אראנו נפלאות] – כבר הגיע הזמן, שהגם שצריך להיות ענין שלמעלה ממדירה והגבלה – ניסים ונפלאות, עד לניסים ונפלאות דגאולה האמיתית והשלמה – ה"ח חודד גם בטבע העולם, שהעולם עצמו מסייע לצמיחת הגאולה [כפי ש"פרח מטה אהרן" פעל בטבע המטה, שתהי' צמיחת הפירות בדרך הטבע].

ול"ד כפי שהי' ביציאת מצרים – שכימי צאוד מארץ מצרים אראנו נפלאות"9 – שנוסף על הנסים שהיו אז, ה"ח ה"י י"נצליל את מצרים"20, באופן כזה שהגם שזה התחיל בדרך נס, הביא זה לכל שהמצרים בעצמם סיינו בזה לבני"י, ונתנו יותר מכפי שבבש"ט21. עאכו"ל בהגאולה האמיתית והשלמה – כאשר יהיו נפלאות אפילו בעוד לתפלאות דצי"ט"22, יהי' זה גם כן באופן כזה שהעולם וטבע העולם עצמו יסייע לכל.

19) מיכה ג' טו.
20) בא יב, לו.
21) ראה פירש"י שם, ממכילתא ע"ה.
22) ראה אה"ח ג"ל ע"ה"פ (ע' תפס). וש"י.

יש לך שמחתה במשפחה?

יום הז'צדת, בריית, בר מפצה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות לתת הקדשה ב"יחי המלך"!

גם מתנה מקוריית, גם הפצה בקנה מידה עולמי

וגם, והוא העיקר, עי"י תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מו"מ

וזאת למודיעי: ניתן לחלק את הי"חי המלך" כהשורה בשמחת

(כאשר על הכריכה הקדמית והאחורית ידוי אפשר להוסיף כתוב)

התקשר עכשיו: **778-6670** **840-3153** **בא"ה ק"ק**

ב"פיצוי" (לשמ את קוני), אלא כל מציאותו היא "פיצוי". ובלשון הידוע¹¹: "לכתחילה ארביבער", מיד מלכתחילה עומד הוא מלמעלה ("ארביבער").

אח"כ הוא צריך להמשיך זאת בפסים: "מעניחתי" – הוא צריך להפיק דוקא את מענינות התורה, שמטרה בכל שהיא¹² למעלה מדרגות המים שלמטה מזה, מי מקוה וכו"ל¹³. והוא צריך להפיצם "חוצה", החל מחוצה בעצמו (מנקודת האמונה וקבלת עול בשכל ומדות וכוונות פנימיים שלי), עד בחוצה כפשוטה – חוץ מרד" אמות דקדושה, דיישנה, ביהכ"ס ובהמ"ד, עד ב"חוצה" (עם ה"א שכולל חוצה¹⁴) שאין חוצה למטה ממנו.

וע"ד הסיפור הידוע אודות חסיד שהלך ברחוב במדינה החיה – ללא התחשבות במדינות והמבלות כפי שהוא חסד דחסיד אמיתי – בזמן שזה ה" קשור עם סכנה. ושוטר עצר אותו ושאל "קסא אידאט" (מי הולך?) וענה: "ביטול אידאט" (ביטול הולך); הוא ענה מה שה" מונה אצלו באמת – שכל מציאותו היא "ביטול", והמציאות ד"ביטול" חולכת!

ביחד עם זאת הוא השיב לו דוקא **ברוסית** – כיון שביטול נמשך גם בהמצב ושפת המקום – בהטבע ומציאות דרוסי – ע"ד "אולת 15 לקרוא הלך בנימוסא"¹⁶, באופן שטבע ולשון המקום עצמו אמר ומרגיש ש"ביטול אידאט".

אמנם עדיין יכלה להשאל השאלה – כפי שישנם ששואלים: אפילו כאשר אני בעצמי עושה את עבודתי בשלמות, עד שאני מניע לדוגא שמציאותי היא "פיצוי" (תכלית הביטול) – מה התועלת בזה, כאשר "אתם המעט מכל העמים"¹⁷, ובעולם סביב ישנם שבעים אומות שהם ריבוי עצום בכמות בערך להכבשה אחת¹⁸.

ובסנון אחר: מה יאמר העולם ומה יאמרו האומות על כך שיהודי עושה את עבודתו ד"פיצוי מענינותך חוצה", ובמיוחד – בקירוב המאלה האמיתית והשלמה, הרי אין הם מבינים מה פירוש הדבר? אמנם זוהי עבודה מאד גדולה ונעלית – אבל צריכים לכאורה להתחשב – טוען הוא – עם העולם!

והמנהג על-זה הוא: העולם כבר מוכן ("שוין צוגגנגרייט, פארטיקן"); כאשר יהודי יעשה את עבודתו כדבגי – באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, וביחד עם זה כפי שזה מלווה בכלים דלבושי הטבע – יראה אף שהעולם וואמות העולם מסייעים לו בעבודתו.

- (11) אגרות-קודש אדמו"ר מהור"י ח"א" ע תריז.
- (12) לקי"ש ח"א" ע 124. ולער.
- (13) מלואות פ"א פ"ז, רמב"ם הל' מקואות פ"ט.
- (14) ח"א" ע תריז, יו"ד פ"א ס"א ב.
- (15) ריש מס' מקואות. רמב"ם שם שם ר"פ.
- (16) דאה סה"ש החגש"א ח"א" ע 144.
- (17) שמו"ד פמ"ז, ז.
- (18) ולהעיר שזהו הטעם שמשה לא אכל ולא שתה ח"א" ולהעיר שזהו הטעם שמשה לא אכל ולא שתה ח"א" (שמו"ד שם, ב"ד פמ"ז, די, וראה גם ב"ע ארבעים יום (שמו"ד שם, ב"ד פמ"ז, די, וראה גם ב"ע פו, ב,] ולהעיר שג' תמוז הוא בתוך ארבעים ימים ב.

ונסוף על ענין ההתאחדות (בין בני"ע עם הקב"ה) ב"זחי לבשר אחד" – ישנו ענין נוסף ב"זחי לבשר אחד": התזוואות שייצאו מזה – שנוגדים "תולדות" – "תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים"²⁵,

עד למעשים טובים (שאינם דבר נפד מן "זחי לבשר אחד", אלא מעשים טובים) שיעל-ידם נעשה יהודי (במסג ונשמות) "שותף להקב"ה" (באופן של התאחדות) בכל עניניו של הקב"ה, כולל ועיקר בהבאת הגאולה האמיתית והשלמה, אשר, כד שהקב"ה נפעל זאת בשלמות הוא זקוק (כביכול) להשתתפותו של כל יהודי, ודוקא בתור נשמה בנה, שע"י "מעשינו ועבודתנו" באה הגאולה, וצריך להגיע כביכול לכך שכל יהודי יסכים לזה, ויתורה מזו – שהיא יוצה ויכריז, שלא רק ש"הגיע זמן גאולתכם"²⁶, אלא שישנה כבר הגאולה בפשטות, כמדובר לעיל. . שגאולה היא מלשון גלוי – הגלוי דאלופ של עולם ב"גולה" (שנפעל ע"י עבודת היהודי בלתי).

אפילו כאשר ילך קטן כימינו אלה אומר שהוא מאמין ומבטח שיבוא המשיח – ה"ז תירוש אמיתי בתורה, עד שזה נעשה חלק מן ה"הירוש תורה" ש"מאתי תצא"

למה ש"התורה" (העלם הלבנה) בערב ראש חודש ("מחך חודש"), נפעל ה"זנפדת" (מולד הלבנה בראש חודש), יחד שמשא וסיהר¹⁹.

ובעבודת השם דבי"ע – שדמוין ללבנה ומיון ללבנה²⁰: בערב ראש חודש נפעלת שלמות בעבודת היהודי, הוא עומד בתכלית הביטול (בדומה ללבנה שמצוי' אז בהעלם), וזה מביא תיכף את העל' של הנשמה ("זנפדת") – היחוד וזיווג דכנסת ישראל (מלכות, סיהרה) והקב"ה (ז"א, שמש), וכך גם היחוד של כל יהודי בתור יחיד (זאתם תלקטו לאחד אחד²¹) עם עצמות ומותם – כך שהם נעשים מציאות אחת ממש, באחדות

- (19) ראה דרושי מחי חודש – סה"ע תקס"ז ע מח ואילך. אחר"ת באשית ד' סע"ג ואילך. ועער.
- (20) סוכה מס, א, ב"ר פ"ו, ג, זח"א רל"ב, ב.
- (21) ישע"י כ"ג, יב.
- (22) בר אשית ב, כד.
- (23) ראה ת"א וראו וראו ח"א, ב ואילך. וב"מ.
- (24) ראה לעיל הערה 17.
- (25) פירש"י ר"פ ח"ב.
- (26) ראה לעיל ס"א.

עצה להבאת הגאולה

"פרשה זו יפה נדרשת גו" (פרש"י בריש פרכתנו טז, א)

. ויהי רצון, שההוספה הנ"ל ב"מעשינו ועבדותינו", נוסף על כל הענינים שפעלו רבותינו נשיאינו במשך הדורות בחצי כדור העליון, ועאכ"כ הוסיפה בזה ע"י נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ד בחצי כדור התחתון – תביא כב תומי" ממש את הגאולה בפועל, בחודש הרביעי דשנת תשמ"ט. בחוק לארץ בחצי כדור התחתון.

לאחר העלויו הנ"ל דחודש הרביעי והעבודה בחצי כדור התחתון – צריכים לדעת, שאין זה מגיע כלל להציקר – גאולה האמתית והשלמה בפועל ממש!

אמנם, "פרשה זו יפה נדרשת במדש רבי תנחומא", וכמדובר לעיל (הפירוש הפנימי) שזה מרמז על כונת קרה **למעולותא** (מעלת המקבל לע"ל) – בנוגע **לפסח** בעוה"ז במעשה בפשטות – שע"פ תורה הוא **הציקר** צריך להיות עור ביהמ"ז, ביהמ"ד, ישיבה, ת"ת וכו'.

ויתירה מזו: אפילו אחרי ריבוי העבודה בזמן הגלות לכשכב מגזיעים בפועל בעוה"ז להעבודה בחצי כדור התחתון (מעלת המקבל), עם כל המעלות שבה – חרי עדיין אין זה כמאן דבעי למחיל⁸.

אמנם ישנם כול' ענינים אשר הינם בדוגמת הגאולה – ענין הצדקה (אשר גזאל (החייז) את נפש הענין), ענין התפלה⁹, ועוד כמה וכמה עניני תומ"צ, ועד שיכולים לטעון ("יפה דרשת") שישנם ענינים אשר הינם נעלים יותר – כמאח"ל¹⁰ לסי' **יפה** שע"ה אחר בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מפל חיי העולם הבא¹¹, ע"ז מגזיעים בעצמות ומהות, תענוג הבורא (משא"כ עוה"ב הוא בעיקר גילוי תענוג נברא)¹² ו, ובפרט ע"י הפצת המעניות חוצה בחצי כדור התחתון וכו' וכו' –

על כך טוען כל יחודי, "נער ישראל ואהבהו"¹² (הבן המש למקרא ששייך דוקא ללימד **הפסח**) – דרשות הינו "יפה נדרשת", אבל זוהי "דרשה" (בתורה) גאולה רוחנית, אבל הוא **חרי מחכה לו בכל יום** שיבוא גאולה **כפשוטה**¹³. ה"נער ישראל" צועק: **אנו רוצים את הגאולה כפשוטו, בעולם העשילי!**

לומדים בתורה אודות ענין הגאולה (ובפרט ברמב"ם סוף הל' מלכים), וכל העוסק בתורת כו' כאילו כו' –

צועק ה"נער ישראל": **"עך מתי קץ הפלאות"**¹⁴ – **אחכה בכל יום להגאולה כפשוטה,**

- 8) כתובת סת, א.
- 9) נפש כל אחד מישראל יוצאת מהגלות וחשבי לפי
- 10) לשיטתו של רמב"ם, שיש להבין את המעשה הזה כמחוייב על ידי המעשה הזה.
- 11) אבות פ"ד מ"ג.
- 12) ראה המשך וככה תתלה"פ פ"ב ואח"כ.
- 13) חושב לא, א.
- 14) דניאל יב, ג.

העולם כבר מוכן

קטעים מהשיחה האחרונה ששמענו מהרבי (עד עתה) בגי' תמוז האסורים ("שפאלקויעקע" בלגינגארד), בנוגעי שיטע מיד לגלות, בעיר מקלטו קאסטרנאמא למשך שלש שנים².

בשעתו עדיין לא נודע אם זהו דבר טוב³ וכיצד ישתלשל הדבר (כיון שהגם שעיר מקלט הוא מאסר" קל יותר" מביט האסורים, אעפ"כ הרי סוכ"ס זו הל' עם כל המבלות שבה⁴, ועדיין נותרה הסכנה שייכולים להתחרט וכו')⁵: אבל לאחר מכן, ביום י"ב תמוז⁶, קיבל (בקאסטרנאמא) ההודעה שמשוחררים אותו, ותעודת החופש תניתן לו למחרת, י"ג תמוז, ואז – כאשר השתחרר לגמרי – נתגלה, אך שג' תמוז ה"ה" אתחלתא דגאולה": נוסף על כך שיצא אז **מביט** האסורים והגולה **לעיר** מקלט (עונש קל יותר) – נודע אח"כ שהגלייתו לקאסטרנאמא באה במקום העונש דהיפ' החיים ר"ל שנפסק לו לפג-כו, דב שר' מעמיד בסכנה ופוגע – ר"ל – לכל המשך הענין דהוצאת החיזוק והיחזק היהדות בכלל והפצת המעניות חוצה בפרט, ותמורת זה הקלו את העונש והגלו אותו⁷, עד שדבר זה הולך לכך ששחררו אותו לגמרי בי"ג-י"ג תמוז. ובלל נס זה קביע⁸ **יום זה כ"דת הגאולה**" מדי שנה ושנה.

. . . מזה ישנו גם לימוד מיוחד בהעבודה דהפצת המעניות חוצה, שנתרחבה עד באופן שלא בערך ע"י ולאחר הגאולה דג' תמוז וי"ב-י"ג תמוז:

. . . לכל לראש צריך יהודי להיות במצב די"פוצו" – מציאותו צריכה להיות מציאות ("באטיטיין פו") די"פוצו", מציאות שמפיצה אלקות, ובאופן שלמעלה ממדודה והבלה (פוצו ללא הגבלות⁹). עוד לפני שאמורים לו מה (בפרטיות) הוא צריך להפיץ [פעילותו] והיכן הוא צריך להפיץ [חוצה] – צריך הוא לדעת, שמיד כאשר הוא קם בבקר (לפני שעלושה את עבודתו בפרטיות) הרי הוא מציאות די"פוצו" – "מזדה אני לפניך כו' רבה כו'", "אני נבראתי לשמש את קונו"¹⁰ אין הפסח שהוא מציאות לעצמו, ומציאות זו מתעסקת

תמוז) הוכרחה לצאת מגולה אל עיר מקלטו כו'. – ולהעיר דגלות "שקול פנינו כפינו מיתה" (תנו, מפנה תי).

- 1) ראה בקרא ע"י בעל הגאולה ("עיר מקלטו") – ראה מכתבו: ט"ו סיון תרפ"ח לחגיגת י"ב תמוז ה'ראשונה (נדפס באגרות קודש שילי ח"ב ע"פ, ושי"ט). י"ז אייר תרע"ד (נדפס שם ח"ג ע"ט, שי"ט). ועוד.
- 2) פשט המאסר והגאולה – ראה לקו"ח ח"ד ע' תר"א וא"ל. ספר התולדות אדמו"ר מוה"רצ"ח ע' 105 וא"ל. ועוד.
- 3) ובפרט שבשעתו לא ידע החסידים (משא"כ בעל המאסר והגאולה יעצמו – ראה ספר השדות תשי"א ע' 139) שהשילות לגלות ה' תמורת משפט להיפ' חייז"ר (בדלקמן בפנים).
- 4) ובלשוננו במכתב ט"ו סיון תר"ל: בו ביום (ג' תמוז) הודו היום בו נשתחרר ר"ק מו"ח אדמו"ר (בשנת תרפ"ז) – פרז"ת) מהמאסר בבית האסורים ("שפאלקויעקע" בלגינגארד), בנוגעי שיטע מיד לגלות, בעיר מקלטו קאסטרנאמא למשך שלש שנים².
- 5) בשעתו עדיין לא נודע אם זהו דבר טוב³ וכיצד ישתלשל הדבר (כיון שהגם שעיר מקלט הוא מאסר" קל יותר" מביט האסורים, אעפ"כ הרי סוכ"ס זו הל' עם כל המבלות שבה⁴, ועדיין נותרה הסכנה שייכולים להתחרט וכו')⁵: אבל לאחר מכן, ביום י"ב תמוז⁶, קיבל (בקאסטרנאמא) ההודעה שמשוחררים אותו, ותעודת החופש תניתן לו למחרת, י"ג תמוז, ואז – כאשר השתחרר לגמרי – נתגלה, אך שג' תמוז ה"ה" אתחלתא דגאולה": נוסף על כך שיצא אז מביט האסורים והגולה לעיר מקלט (עונש קל יותר) – נודע אח"כ שהגלייתו לקאסטרנאמא באה במקום העונש דהיפ' החיים ר"ל שנפסק לו לפג-כו, דב שר' מעמיד בסכנה ופוגע – ר"ל – לכל המשך הענין דהוצאת החיזוק והיחזק היהדות בכלל והפצת המעניות חוצה בפרט, ותמורת זה הקלו את העונש והגלו אותו⁷, עד שדבר זה הולך לכך ששחררו אותו לגמרי בי"ג-י"ג תמוז. ובלל נס זה קביע⁸ יום זה כ"דת הגאולה" מדי שנה ושנה.
- 6) בתולה היחה המזירה על עשר שנים מלות בי"סאאוקי" (מקום גירוש בסובר), ואח"כ שנוו זה לשיש שנים בקאסטרנאמא (ס' השיות שים).
- 7) מכתב שבהערה⁴.
- 8) ראה "קובץ י"ח סיון – זיבל שנים" ע' 38.
- 9) משנה ובייחוד סוף קידושין.
- 10) התרגום הנהגה ותקון מחדש על-דינו. תמוז"ל.
- 1) כן בקרא ע"י בעל הגאולה ("עיר מקלטו") – ראה מכתבו: ט"ו סיון תרפ"ח לחגיגת י"ב תמוז ה'ראשונה (נדפס באגרות קודש שילי ח"ב ע"פ, ושי"ט). י"ז אייר תרע"ד (נדפס שם ח"ג ע"ט, שי"ט). ועוד.
- 2) פשט המאסר והגאולה – ראה לקו"ח ח"ד ע' תר"א וא"ל. ספר התולדות אדמו"ר מוה"רצ"ח ע' 105 וא"ל. ועוד.
- 3) ובפרט שבשעתו לא ידע החסידים (משא"כ בעל המאסר והגאולה יעצמו – ראה ספר השדות תשי"א ע' 139) שהשילות לגלות ה' תמורת משפט להיפ' חייז"ר (בדלקמן בפנים).
- 4) ובלשוננו במכתב ט"ו סיון תר"ל: בו ביום (ג' תמוז) הודו היום בו נשתחרר ר"ק מו"ח אדמו"ר (בשנת תרפ"ז) – פרז"ת) מהמאסר בבית האסורים ("שפאלקויעקע" בלגינגארד), בנוגעי שיטע מיד לגלות, בעיר מקלטו קאסטרנאמא למשך שלש שנים².
- 5) בשעתו עדיין לא נודע אם זהו דבר טוב³ וכיצד ישתלשל הדבר (כיון שהגם שעיר מקלט הוא מאסר" קל יותר" מביט האסורים, אעפ"כ הרי סוכ"ס זו הל' עם כל המבלות שבה⁴, ועדיין נותרה הסכנה שייכולים להתחרט וכו')⁵: אבל לאחר מכן, ביום י"ב תמוז⁶, קיבל (בקאסטרנאמא) ההודעה שמשוחררים אותו, ותעודת החופש תניתן לו למחרת, י"ג תמוז, ואז – כאשר השתחרר לגמרי – נתגלה, אך שג' תמוז ה"ה" אתחלתא דגאולה": נוסף על כך שיצא אז מביט האסורים והגולה לעיר מקלט (עונש קל יותר) – נודע אח"כ שהגלייתו לקאסטרנאמא באה במקום העונש דהיפ' החיים ר"ל שנפסק לו לפג-כו, דב שר' מעמיד בסכנה ופוגע – ר"ל – לכל המשך הענין דהוצאת החיזוק והיחזק היהדות בכלל והפצת המעניות חוצה בפרט, ותמורת זה הקלו את העונש והגלו אותו⁷, עד שדבר זה הולך לכך ששחררו אותו לגמרי בי"ג-י"ג תמוז. ובלל נס זה קביע⁸ יום זה כ"דת הגאולה" מדי שנה ושנה.
- 6) בתולה היחה המזירה על עשר שנים מלות בי"סאאוקי" (מקום גירוש בסובר), ואח"כ שנוו זה לשיש שנים בקאסטרנאמא (ס' השיות שים).
- 7) מכתב שבהערה⁴.
- 8) ראה "קובץ י"ח סיון – זיבל שנים" ע' 38.
- 9) משנה ובייחוד סוף קידושין.
- 10) התרגום הנהגה ותקון מחדש על-דינו. תמוז"ל.

הגאולה [כמובן מכל הסימונים המובאים בגמרא, וכמו שבעל הגאולה העליד כבר (לפני שנים) שכבר סימונ הכל, ורק צריך להיות "עמדו הכן כולכם", לצמצם את הכפתורים האחרונים], בכדי שינצלו את הכחות שישנם בכדי לסיים את אחרוני הפנים קטנים וה"שירים" של העבודה, וע"ז – להביא את הגאולה בפועל ממש.

מבין עניני ה"פיקחות" של יהודי בעבודתו, נכלל גם – שהוא מוצלל כל הזמנות אפשריות להרסיף עוד בתורה ומצוות, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע לעורך יהודים נוספים שמסביבו. ובפרט שבעמדתו בסוף זמן הגלות, לאחר הריבוי גדול ועצום דמעשינו ועבודתנו במשך כל הדורות, הרי אין אנו זידע עד מה – איזה מעשה טוב יהי, הענין המכריע שיביא את הגאולה [וכמו"כ בעבודת כל יהודי בפרט, באיזה ענין צ"ל אצלו ה"מצורה דהוה זתי בי" וכו'ודע גם דברי הבעש"ט, שנושמה יודעת למטה לשבעים או שמונים שנה בכדי לפעול ענין אחד, וכיון שאין אנו זידע עד מה] – לכן צריכים לחסוף ולנסות כל הזמנות ואפשרויות להספה בעניני תומ"צ.

שזהו א' מהפעולים על ההצעה, שכל יהודי ישתדל לקבוע שיעורי תורה חדישים ברבים, ושכל אחד יהי' בעצמו מצמד שיעור" – הן אנשים (עם אנשים), נשים (עם נשים) וטף (עם ילדים אחרים).

(משיחת ש"פ קורח, אדר"ח תמוז ה'תש"ז - חוגה, תרגום מאידית)

ביאת משיח צדקנו – באופן של "שקדים"

"זדנה פרה מטה אהרן . זגמול שקדים" (פרשתנו יג, נב)

. ונוסף לזה, ישנה נתינת כח מיוחדת הקשורה עם "מטה אהרן" – "זדנה פרה מטה אהרן . וזגמול שקדים", היינו, שמלבד התוקף והחוקק שבכללות ענין ה"מטה", ישנה נתינת כח מיוחדת שכללות העבודה תהי' באופן של פריחה, המורה על יופי כו', ועד לעשיית פירות טובים – הן פירות רוחניים, "מצוא פרי" – והן פירות גשמיים – המשכת ברכותי של הקב"ה בענינים גשמיים, בכל המצטרך. וכל זה נפעל באופן של זדירות ומחירות – שזהו כללות ענין ה"שקדים".

וכמו כן ברכה ונתינת כח מיוחדת בנוגע להתעסקותכן בענין החינוך בימי הקיץ – שאתחילו לחנך את הנוער באופן שכל א' יהי' בדוגמת "מטה אהרן" – "מטה" שנומצא במשכן ומקדש, היינו, במקום שהקב"ה אומר עליו "זשכנתי בתוכם", ו"מטה" שיש בו פרחים ופירות טובים כו'. וכל זה – באופן של "שקדים", היינו, שההצלחה בזה תהי' בודדות רבה, עוד יותר ממה שיכולים לצפות.

והנה, ע"י ההתעסקות בכל הענינים האמורים – זוכים לברכותיו של הקב"ה בכל המצטרך, הן בשמשיית והן ברוחניות, באופן של "שקדים", במהירות וזריזות.

ועד שזוכים לברכה הכי גדולה – ביאת משיח צדקנו – באופן של "שקדים", במהירות וזריזות גדולה יותר ממה שיכולים לצפות.
(משיחת כ"ח סיון, זתגמדות המשיחות, ה'תשס"ג – בפתי תמוז)

בפשוט ממש, באופן גלוי, מראה באצבעו ואומר זה – הנה הגאולה בפועל!
וכאשר ה"זעיר ישראל" מכריז "עד מתי" מתוך צעקה אמינית – הרי טבע האב ועאכ"כ אבינו שבשמים – שמקיים את בקשתו.

וכידוע הסיפור עם גדול בישראל, אשר אמר שבבואו למעלה (אחרי מאה ועשרים שנה) יעשה רעש (שהי' ראוי לכך) שהקב"ה יביא את הגאולה. אחרי הסתלקותו והגאולה עדיין לא באה – אמר גדול אחר, שגראה שנתנו לאתו גדול גלוי נעלה ביותר למעלה, אשר גם לו "לשכוח" כבלול בנוגע להבטחתו; [ל"ק אדמו"ר של"ט"א אמר בחידו':] היות שמישיח עדיין לא בא – כנראה שלמעלה מצאנו עצה אלק לפעול אצל אותו גדול לדחות זאת... יתכן שהעצה לזה היא, לעשות נדר על דעת רבים, אשר אז הרי הדין הוא 15 שאין לו חתרה בלא דעתה" אפילו אם יפעלו אצל אחד או אחרים, הרי זה לא יעזור, משום שפסק הדין בתורת ה' הוא, שנדר על דעת רבים נשאר בקיומו.

המסקנה מכל האמור לעיל – שתזכף ומיד ממש תבוא בפועל הגאולה האמיתית והשלמה, ע"י משיח צדקנו, וכל בני' הכולכם, ביחד עם בתיהם, בתי תורה תפלה וצדקה¹⁶, לאין הקודש, ולירושלים עיר הקודש, בבהמ"ק השלישי, בקדש הקדשים, ומתלה שם מטה אהרן אשר מונה שם למשמרת, ו"יפרח בימי צדיק – שבימי (של משיח) תחזור הכהונה ויפרח מטה אהרן" ו"ז ומשה ואהרן עמחם.

(משיחת ש"פ קורח, ה' תמוז ה'תשס"ט - חוגה)

ניצול הפקחות למעלות

"קרח פקח הדי" (פרש"י פרשתנו טז, ז)

יהודי צריך ללמוד מקרח (כפי שקרח כתוב בתורה) גם לימוד חיובי [נוסף להלימוד "זלא יהי' בקרח ועדתו" (והתשובה שאר"כים לעשות באם נכשלו בזה ח"ו)] – שהוא (היהודי) פיקח, מעם חכם ונבון, ועליו לדעת את מעלותיו, כפתום כ"ק מ"ו" אדמו"ר שכשם שאר"כים לדעת את חסרונות העצמיים על-מנת לתקנם, כך צריכים לדעת מעלות העצמיים בכדי לנצל במולאם, צריך היחודי לדעת כי הוא פיקח והוא "עבד מלך" (גם בגלות), ועליו להראות שמבלי הבט על כל שהוא נמצא בעולם שיכולים בו לעשות טעות, הוא מנצל את פקחותו בכדי לא לישלש, ועוד ועיקר – הוא מנצל את פקחותו בכל הענינים הקשורים עם עבודת הש"ת בלימוד התורה וקיום המצוות וכו', עד באופן של "דבבה רוחו אותו לשרתו ולעבדו כו'", עד שהוא מגיע ל"נתשקת קדש קדשים ויהי' ה' חלקו ונחלתו" – ע"ז שהוא מלא בעצמו את בתי' הכהן גדול שבי (ע"י ביטול אמינות).

כשם שזה בנוגע להעבודה של כל יחיד לעצמו, כך גם בנוגע להעברה דכללות דחנו זה – שאר"כים לדעת את מעלת הדרר (כנס על גבי ענק), דור האחרון בבלות ודור האשון של

15 רמב"ם הל' שבתות פ"ז ה"ח, טושי"ע י"ז סר"ח

16 ראה ממלה כפ"א.

17 תחלים עב, ז ובמלה"ט עה"פ.